

## ความคาดหวังผลักดัน ก็อาจก่อโรคได้ 25530530

นพ.บรรจบ ชุณหสวัตติกุล [dr.banchob@balavi.com](mailto:dr.banchob@balavi.com)

<http://www.balavi.com>

“น้องบุญธิดาเป็นอะไรก็ไม่รู้ค่ะ คุณครูบอกว่าเรียนอยู่ดีๆ จู่ๆก็วิ่งไปซั้วพริบตา แล้วค่อยรู้สติ กลับมาเหมือนเดิม” คุณแม่เล่าให้ฟัง

“แล้วหนูรู้สึกยังไง”

“รู้สึกเหมือนภาพกระตุก” บุญธิดา เด็กหญิงวัย 9 ขวบอธิบายให้หมอฟัง “เหมือนภาพบนจอโทรทัศน์มันกระพริบนะคะ”

“หมอที่โรงพยาบาลบอกว่าเป็นลมชักชนิดหนึ่ง ลมชักในเด็กแบบที่มันไม่สลบไป แต่หมดสติแวบเดียวชั่วเสี้ยววินาที” คุณพ่อขยายความ “แต่ยากินก็ขนาน ลูกก็ยังคงมีอาการอยู่ เลยอยากลองวิธีธรรมชาติบ้าง”

จากนั้นกระบวนการสักประวัติทางโอมิโอพาธีก็เริ่มต้น

น้องบุญธิดาเป็นเด็กเรียนหนังสือค่อนข้างเก่ง คุณพ่อคุณแม่ก็เหมือนกับผู้ปกครองรายอื่นๆที่รู้สึกว่ายากให้ลูกตัวเองได้เก่งๆให้รอดด้าน จึงนอกจากพาไปเรียนว่ายน้ำแล้ว ก็ให้เรียนเลข โดยเฉพาะวิชาคณิตคิดเร็วที่มีสอนกันอยู่ตามศูนย์การค้าต่างๆ วิชานี้นับดูน่าทึ่งดี แม้แต่ผู้ใหญ่ก็ยังไม่เชื่อว่าจะทำได้ เพราะจะเห็นว่า พ่อเอาโจทย์ตั้งบนกระดาน แม้จะเป็นการคูณหรือการหารที่ซับซ้อน เด็กก็ไม่ต้องทลให้เสียเวลา จัดการใส่ตัวเลขคำตอบเรียงลงบนกระดานได้อย่างรวดเร็ว

พวกเขาหาว่า แม้จะเป็นการเขียนคำตอบลงบนกระดานที่ดูเหมือนง่าย แต่ในหัวสมองของเด็กนั้น มันต้องทำงานอย่างหนักหลายชั้นหลายชั้นด้วยกัน และเจ้าสิ่งที่คุณแม่ใช้กระดาศทในสมัยก่อน มันปรากฏเป็นตัวๆอยู่ในสมองของเด็กแทนกระดาศท ถ้าถามว่าพ่อแม่เหนื่อยหนักกับการคิดเลขในกระดาศมากเท่าใด การทลเลขลงบนสมองของลูกก็เหนื่อยหนักพอๆกัน หรืออาจจะมากกว่า

เด็กบางคนก็รับได้ แต่เด็กบางคนสมองน้อยๆก็ไม่อาจรับกับภาวะ “โอเวอร์ฮีต” ของคอมฯน้อยๆในสมองของตัวเองได้ อย่างน้องบุญธิดา ซึ่งความคาดหวังของผู้ปกครองโดยเฉพาะคุณแม่ ทำให้คอมฯในสมองของเธอเกิดอาการ “แฮงค์”

ความคาดหวังของคุณแม่ยังแสดงออกอยู่เป็นประจำ เช่นขณะพาลูกมาตรวจ มักจะพูดเปรียบเทียบลูกคนนี้กับน้องสาวอีกคนอยู่เสมอ การแข่งขันในตัวระหว่างลูกคงเกิดขึ้นตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมง ขาดแต่เพียงว่า คุณแม่ไม่ทันเปรียบเทียบความฝันของลูกคนนี้กับลูกอีกคนหนึ่งเท่านั้นเอง

อาการแสบของคอมฯในสมองจึงปรากฏเป็นภาพกระดูกอย่างที่เธออธิบาย

เมื่อไล่เรียงประวัติทั้งหมด แล้วไปเปรียบเทียบหาสารรักษา ก็พบเข้ากับสารรักษาตัวหนึ่งชื่อ ลัยโคโปเดียม (Lycopodium) คุณลักษณะดังนี้คือ:

ทางตา มีอาการตาบอดกลางวัน หรือตาบอดกลางคืน มองเห็นวัตถุเพียงครึ่งเดียว ตาปิดไม่สนิท ในขณะหลับ ฯลฯ

ทางจิตใจ กลัวอยู่คนเดียว เรื่องเล็กน้อยก็รบกวนจิตใจ อ่อนไหวมาก ไม่อยากรับรู้เรื่องราวใหม่ๆ ขาดความเชื่อมั่น กลัวว่าตัวเองจะสติแตกถ้ามีความเครียด จี้กั้ว ความจำไม่ดี ความคิดสับสน สะกดคำ ถ้อยคำไม่ถูก ซื่อตหลังสมอง ฯลฯ

น้องบุญธิดาได้รับการรักษา ด้วยลัยโคโปเดียม พร้อมกับการรักษาคุณพ่อคุณแม่ด้วยคำแนะนำ

“ลูกๆไม่จำเป็นต้องเก่งไปหมดทุกเรื่อง การเร่งรัดลูกให้เรียนสิ่งที่พ่อแม่อาจจะทิ้งและคิดว่าตนเองเมื่อสมัยเด็กยังขาดอยู่ จึงอยากให้ลูกได้มีในสิ่งที่สมัยก่อนพ่อแม่ไม่มีด้านนั้น อาจจะกลับเป็นการทำร้ายลูกก็ได้ วิชานี้ไม่ใช่ว่าจะไม่ดี แต่ก็ต้องดูกำลังสมองของเด็กแต่ละคนที่ไม่เหมือนกัน หยุดพักการเรียนเลขนี้ก่อนเถอะ ส่วนการทำให้ลูกไปว่ายน้ำนั้นนะ ดีแล้ว”

บุญธิดาหายจากอาการภาพกระดูก นั่นคงเพราะฤทธิ์ของสารบำบัดคู่กับการคลายแรงกดดันของคุณพ่อคุณแม่

ผลพวงของความคาดหวังที่มากเกินไป อาจเกิดโรคในตัวเองในรูปแบบ พลธ เป็นอีกตัวอย่างหนึ่ง พลธ เป็นหนุ่มใหญ่ จบมหาวิทยาลัยมาได้ 1 ปี การงานยังหาที่ลงตัวไม่ได้ เหตุที่สำคัญคือเขาใช้สมองไม่ได้เลย เขามาพร้อมกับพ่อแม่

“อาการเป็นยังไงครับ”

“ผมมือเกร็งครับ” เขาบอกพร้อมกับยกมือข้างซ้ายขึ้นมาให้คุณ

ภาพของมือที่ปรากฏเบื้องหน้า เป็นมือที่หงิก เกร็ง เหมือนเป็นตะกริว และบิดตัวไปมาราวกับงูตัวหนึ่งที่มีชีวิตของมันเอง เคลื่อนไหวไปมาในลักษณะเกร็งตัว พร้อมกับใบหน้าของพลธที่รู้สึกถึงความเจ็บปวด เขาเป็นอย่างนี้มา 7 ปีแล้ว

ประวัติของพลธฟังดูแทบไม่น่าเชื่อ เมื่อเทียบกับรูปลักษณะปัจจุบัน เมื่อเด็กเขาเรียนเก่งมาก เก่งทุกสิ่งทุกอย่างที่ขวางหน้า ครั้นเมื่อขึ้นม.ปลาย ความเก่งกับความกดดันก็ขึ้นถึงจุดอึดตัว

“ผมรู้ว่าผมถูกเลี้ยงดูมาแบบผิดๆที่พ่อแม่กดดันกับผมมาก พ่อแม่คาดหวังผมให้เรียนเก่งๆ เรียนสูงๆ เมื่อขึ้นประถมและม.ต้นก็ไม่เท่าไร แต่พอถึงชั้นม.ปลายต้องเรียนอยู่ห้องคิง การแข่งขันสูงมาก ผมจะกลัวทุกครั้งที่มีการสอบ การสอบแปลว่าต้องทำให้ได้ดีจึงจะอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่โรงเรียน และทั้งที่บ้านได้ ครั้นพอสอบได้ดีเพื่อนๆก็จะล้ออีกว่า “อ่านหนังสือเยอะนะซิ ถึงทำคะแนนดีอย่างนั้น” นานเข้าผมก็เริ่มเกิดอาการ”

“อาการของมันก็คือ เมื่อไหร่ที่เครียด เช่นเกิดมือเกร็งขึ้นมาขณะทำข้อสอบ ต่อไปมันก็ขยายตัวเป็นอาการเกร็งทั้งวัน เกร็งเฉพาะมือข้างซ้าย ไม่ซັก ไม่หมดสติ ปวดหัวมีมากแต่ไม่มาก กลางคืนนอนหลับได้”

“ไปหาโรงพยาบาลมาแล้วครับ” คุณพ่อบอก “ตรวจแล้วว่าไม่ใช่ลมซັก ได้ยาทั้งรักษาซึมเศร้า ทั้งคลายประสาท รักษากล้ามเนื้อเกร็ง แต่ก็ยังเป็นอย่างนี้อยู่”

เมื่อเอาประวัติไปเปรียบเทียบกับสารบำบัด ก็ได้สารตัวหนึ่งชื่อ คุปลูม เมทาลิกูม (Cuprum metallicum) คุณลักษณะของสารตัวนี้คือ

ใช้กับอาการเกร็ง ตะคริว ลมซັก เริ่มจากนิ้วมือ นิ้วเท้า เกร็งอย่างรุนแรง และปวดสลับกัน บางคนมีอาการมือเคลื่อนไหวเอง (chorea) เมื่อพบกับความกลัว บางคนอาจตามมาด้วยลมซັกแบบหมดสติ มักมีอาการเริ่มต้นที่ข้างซ้าย

ทางจิตใจ มีอารมณ์ขุ่นหมอง หัวคือ คิอะอะไรไม่ออก หวาดกลัว เวียนหัว เลินเล่อ คอตก พลธนได้รับสารคุปลูม หลังจากนั้นเพียง 3 วัน อาการมือเกร็งหายหมด ต่อมาอีก 1 เดือน เนื่องจากกำลังสมัครงานและเตรียมสอบ มีอาการขึ้นมาอีกเล็กน้อย จึงได้รับการย้ายา

เวชกรรมความคล้ายก็เป็นการแพทย์แบบองค์รวม การรักษาด้วยคลื่นพลังงานของเวชกรรมความคล้าย ยังควรต้องพิจารณาสภาพแวดล้อม ลดแรงกดดัน และเพิ่มความแข็งแรงทั้งด้านร่างกายและจิตใจ